

א א ב ג מיי פ"ט מהל'
 נדרים הל' י [עי' כ"מ]
 טוּש"ע יו"ד ס' ריו סעי'
 ד ה:
 ב ד מיי שס הל'ו טוּש"ע
 שס סעי' ד:
 ג ה ו מיי פ"ז מהל'
 מעילה הל"א סמג עשין
 רי:

מוסף רע"י

הנודר מן הירק מותר
שקדוקין ורבי עקיבא
אוסר. לדעתן מן חמץ
הוא מצאית (א"ר)
מאלה לרועין. ואפי' לוקמן
מיד שמאכלן, אלא לא
יקרו לו יאשיב ירק, דהא
אין ביה קטן קאמר לא
אין בכלל ירק הוא לא
היה יתכן ליתמן (חזו"ר)
היה יתכן מן דממילא
מינה אחרתא הוא להכי
מומר לדעתן
מן הדבר. ומשם א"ר
צוקא רחיש שווא מין
צוקא, שאין לא מלא אלא
קטנית לא היה משוי' לא
מלאה אלא קטנית, אלא
לא מלאה ירק, וידועין
היה חומר לא מלאה ירק,
אחר אלא לרועין, ולמה
היה שווא מן אלא ש' קט'
לגומר שהדעוים נקראים
ירקין וקט' קטנית בלא ירק
(ירוש' דקד' קט' קט' משם א"ר)
לגמ' דלש"צ דממילא דהא
מלאה ירק, כלום הוא חסר
מלאה ירק לא מלאה אלא
קטנית, אלא כיון דלמר
קט' מלאה אלא לרועין
ואיני חומר לא מלאה בכלל
קטנית, אמר' דממילא בכלל
ירקין מן אש"צ דממילא
עליוני שיהא, אפילו
היה לרועין דהוא מלאה
ניכור (ש"ס) השליח
שעשה שליחותו בעל
הדברית בעל, צדק ביה
מש' בדין מעט קטנית
ותמלפא בשמיוני ותמן
שבוגו שלתא ואמר לו ק'
לא מן חסר לא ע"מ, אלא
מש' שלחונו צדק ביה
ממל' (תריגה י') ומביא
קרבן חמילה (קדושין כ"ג)
דא עשה שליחותו.
בינה ממה שאמר לו צדק
ביה חמילה (ש"ס) שחי
צדק ממות קדש וקט'
סבבו בן לא חילין ומסרו
לגמל' ליקח צדק חלק
וקמה בן חמיל, שיהיה
אמר לו חמילה, שחיה
זה איש ששמו (קדושין כ"ג)
צדק ביה שרש. לא שקדש
(ש"ס) (ש"ס).

הנדרר מן היק מוסר דילועין כו'. ללא הוו ירק אלל פרי.
ואית דמפרשי דסתם ירק נאכל כמות שהוא חי ודלועין
וכן: ופוא אומר לא מלאכי אלל דילועין. אלמלא לא מיקרו
ירק לאי מיקרו ירק יקסם: אמר לם כן הידבר. מזה אני מציא
רציה לאסור דלועין: אסור כפול
המארי לה. דכל שהוא לם ירק
היו: וכן וסא מן ירה ירק
בדלועין ורבי עקיבא

⁽⁶⁾ **הַנוֹדֵד** מִן הַיֶּדֶק מוֹתֵר בְּדִלּוּעֵינּוּ וְרַבִּי עֲקִיבָא
 "אוֹסֵר אִמְרוּ לוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא וְהֵלֵא
 אוֹמֵר אִדְם לְשִׁלּוּחוֹ קָה לִי יֶדֶק הוּא אוֹמֵר לֹא
 מִצָּתִי אֵלֶּה דִּלּוּעִין אִמֵּר לָהֶם כֵּן הַדְּבָר אוֹ
 שְׂמָא אוֹמֵר הוּא ⁽⁶⁾ לֹא מִצָּתִי אֵלֶּה קִיטְנִית
 אֵלֶּה שְׁהַדְלוּעִין בְּכֻלָּל יֶדֶק וְקִיטְנִית אֵינּוּ בְּכֻלָּל
 יֶדֶק יֶאֱסֹר בְּפוֹל הַמַּצְרִי לֹחַ וּמוֹתֵר בִּיבִישׁ:
גמ' הַנוֹדֵד מִן הַיֶּדֶק כּו': וְהָאֵין מִן יֶדֶק נִדָּר אִמֵּר
 עוֹלָא בְּאוֹמֵר יֶדֶקִי קְדִירָה עָלֵי וְדִילְמָא יֶדֶק
 הַנֶּאֱכָל בְּקִדְרָה קִאִמֵּר יֶאֱבֹאֵר יֶדֶק הַמֵּתִבְשֵׁל
 בְּקִדְרָה עָלֵי בְּמֵאִי קָא מִיפְלָגִי רַבְנֵן סְבָרִי כֹל
 מִילְתָּא דְצִרִּיךְ שְׁלִיחָא לֹאִמְלוּכִי עֵלֶּה לֹאֻ
 מִינִיהּ הוּא וְרַבִּי עֲקִיבָא סְבָר יֶכֶל מִילְתָּא
 דְּמִימְלִיךְ שְׁלִיחָא עֵלֶּה מִינִיהּ הוּא אִמֵּר אֲבִי
 מוֹדֵה רַבִּי עֲקִיבָא לְעִנִּין מַלְכוּת שְׂאִינּוּ לֹקֶה
⁽⁷⁾ תֵּנִן הֵתֵם הַשְּׁלִיחַ שְׁעִישָׁה שְׁלִיחוֹתוֹ בְּעַל
 הַבֵּית מַעַל לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוֹתוֹ שְׁלִיחַ מַעַל
 מֵאֵין תֵּנָא אִמֵּר רַב חֲסֵדָא מִתְּנִיתִין דְּלֹא
 כְּרַבִּי עֲקִיבָא ⁽⁷⁾ דִּתְנִין כִּיצֵד יֶאֱמֹר לוֹ תֵּן בִּשְׂר
 לְאוֹרְחִים וְנִתֵּן לָהֶם כְּבֹד תֵּן כְּבֹד וְנִתֵּן לָהֶם
 בִּשְׂר הַשְּׁלִיחַ מַעַל וְאִי רַבִּי עֲקִיבָא הוּא א"ר
 עֲקִיבָא כֹל מִילְתָּא דְּמִימְלִיךְ עֵלֶּה שְׁלִיחַ מִינִיהּ
 הוּא לְמַעוֹל בְּעַל הַבֵּית וְלֹא לְמַעוֹל שְׁלִיחַ
 אִמֵּר אֲבִי אִפִּילוּ תִּימָא רַבִּי עֲקִיבָא

אָסור צפֿיר האַדמה אַמֶר יִרְק קִדְרָה עַלִי אָסוֹר צִפִּירוֹת הָאֵדֶמָה
הַבָּאִים לִהְיוֹת הַמֶּאֱכָל כְּשׁוּמִים וְצִלָּים וּמוֹתֵר דְּלוּעִין אַמֶר יִרְק
הַמֶּתְבַּשֵּׁל בְּקִדְרָה עַלִי אָסוֹר כֻּכַל פִּירוֹת הָאֵדֶמָה דִּמְיִמְלֵךְ שְׁלִיחָא
עֲלִיבּוֹ כִי אַמֶר לִיה מִשְׁלָה יִרְק. וְאִתּוֹ דִּמְפִּשִׁי וְהָא מִן יִרְק נִדְר
דְּסֵתָם יִרְק נֶאֱכַל כְּמוֹת שֶׁהוּא חֵי וְאִמֶר עוֹלָא צָאוּמֶר יִרְקִי קִדְרָה עַלִי
דְּכִין דִּלְמֶר הֵכִי אִפִּילוֹ יִרְק הַמֶּתְבַּשֵּׁל כֻּכַל וְדִילְמֶא יִרְק הַנֶּאֱכַל
בְּקִדְרָה קֶאֱמֶר דְּכִין דְּסֵתָם יִרְק נֶאֱכַל כְּמוֹת שֶׁהוּא חֵי וְאִמֶר יִרְקִי
שֶׁ אֵין נֶאֱכָלִין חֵיס כֻּכַל וְיִפְרָקִין [יִרְק] הַמֶּתְבַּשֵּׁל בְּקִדְרָה עַלִי דְּכִין
דְּלוּעִין. וְנִמְלֵא עֲבָשׁוּ לִפְ דִּקֹּר זֶה לְדוֹר מִן הִירֵק אָסוֹר צִירָה
אֲכַל חֵי אַמֶר יִרְקִי קִדְרָה עַלִי אָסוֹר אָף צָאוּתֵן שְׁנֶאֱכָלִין חֵיס וּמִצּוּשֵׁין
הָא אָסוֹר אָף צָאוּתֵן שְׁאִין נֶאֱכָלִין בְּלֹא בִּשּׁוּל: אַמֶר אַבִּי מוֹדֵעַ רַע
דִּבּוּיָא לְיִשְׁנֵיהּ אַע"ג דִּמְמִלֵּךְ שְׁלִיחָא עֲלִיהּ לֹא מִתְסַרִי צוּדֵאִי אֲלֵא
(א) הַשְׁלִיחַ שֶׁעָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ בְּעַל הַבַּיִת מַעַל. דֹּאע"ג דְּקִיבִי"ל אֵין שְׁלִיחָא
דְּקִדְרוּשֵׁין (דף צ"ג): לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ שְׁלִיחַ מַעַל. דֹּאדִעְתָּא דְּנִפְשִׁיהּ
וּנְתָן לְאֹרְחֵיהּ מִאֵין תְּנָה הֵאֵי דִּמְפִּרְשָׁא וְאִזִּיל דִּלְמֶר לוֹ מִן בִּשָּׁר לְאֹרְחֵיהּ וּנְתָן
ר לְאֹרְחֵיהּ וְכו' סִיפָא דִּהֵאֵי דִּהְשִׁלִּיחַ שֶׁעָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ הִיא וּמִסִּיפָא
דְּהוּא פִּירוּשָׁא דְּרִישָׁא דֵּלָא כְּרַבִּי עֲקִיבָא דֵּלָא רַבִּי עֲקִיבָא הָא אַמֶר
צִדְּדִי הֵלֵךְ עָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ מִיִּקְרִי וּלְמַעוֹל צִבִּי הָבִית דְּנֵה לְדִמְרִינִי
דְּרוּקָא צִבִּידִי דֵּלָא מִשְׁתַּמְעָה אֲלֵא מִצִּיבֵיהּ כְּלוּעִין אֲכַל כֻּכַל
וְלֵהם בִּשָּׁר וּנְתָן לֵהם כֻּכַל לְמַעוֹל בְּעַל הַבַּיִת וְלֹא לְמַעוֹל שְׁלִיחָא:

מי

תוספות

כמד אלא חומר לא נתחייב בשר כלל: מינייה הוא. ועשה שלוחותו ולמעול בעה"צ וקשה לדבי עקיבא מודה דלאן נוקח המספקא ליה אי מינייהו עולים ממעלה לאו ונחלה להם קצת דרוקא בדמנשי ולאן קי"ח חומר אלא חומר אלא מינייהו מספקא ליה אלא במדרי דחפצא פשוטא עולים ומעלה הוא וי"ח המדרי אלא דמנשי מ"א חומר ד"ח נדריך לחמוליהו ביה ומן הדין הוא דלית מינו ולחמורא אר"ע (דמנוי הוא) אבל לא למעול דהאמר לעיל שאני טורק וי"ג דל"ח שלח ממנו מעל דין המספקא ליה אם מינו (ואו חו"מ) איני מינו אר"ע עשה שלוחותיו ואלו חמורא הפירוק כי הוא מ"א חומר ד"ח נדריך לחמוליהו ביה בדמנשי אלא שהאילנות נוקח אם לא שאלו נתלשם א"י יפוקו חילוקי ממשלה בין שדלתי לא ומנך לא היו עשה שלוחות וכן מעל שדלתי כי ימי היו מינו לגמרי וקושיא למעול בעה"צ נחמך בעה"צ כמו שפירשנו והר"ם ליה חומר למעול בעל הבית לאו דוקא אלא כלומר לא ימנעו שלח ודברפרישת דמא עשה שלוחות ומשני לא חומר דנריך לחמוליהו דברפרישת:

הַנּוֹדֵד מִן הַיָּרֵק וְכו' וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר. דְּקִסְרָא דִּילֻעִין בְּכֻלָּא יֵרֵק: אֲלֵא דִּילֻעִין. מַכְלָל דְּלֹא מִינִיּהּ הוּא: לֹא מִלְּאִסִּי בְּחִמְיָה. בְּחִמְיָה. כְּלוּמַר לֵהֲכִי לֹא קִאֲמַר לִיה אֲלֵא דִּילֻעִין קִטְעִינִי: פֻּל מַפְרָזִי לֹה. הוּא מִינִי יֵרֵק: וּמוֹתֵר בִּיבָצָא. שְׂהוּא מִינִי דִּבְגָן: גְּבִ' אֲמַאי אוֹמֵר ר"ע אֵל מִן יֵרֵק נִדְרִי. וְדִילֻעִין לֹא אִיִּקְרִי יֵרֵק: יֵרֵקִי קִדְרָה עֲלִי. וְדִילֻעִין בְּכֻלָּא יֵרֵקִי קִדְרָה הֵן שְׁהִרִי מִתְבַּשְּׁלִין בְּקִדְרָה: וְדִילְמָא. הֵאִי דְקִאֲמַר יֵרֵקִי קִדְרָה עֲלִי יֵרֵק הִנְחָל בְּקִדְרָה עֲלִי קִאֲמַר כְּגוֹן שׁוּמִים וְנִצְלִים שְׁהֵן נִחְלִים שְׁטוֹתִין אֲוֹתִן בְּקִדְרָה כְּדִי לִיתֵּן טַעַם בְּתַבְשִׁיל: בָּחוּמֵר יֵרֵק לִיתֵּן טַעַם בְּתַבְשִׁיל בְּקִדְרָה. דִּילֻעִין נִמִּי הֵן מִתְבַּשְּׁלִין בְּקִדְרָה וְנִתְּנִין אֲוֹתִן בְּשִׁבְלִי תַבְשִׁיל אֲבָל שׁוּמִין אֵין וְנִתְּנִין אֲוֹתִן: אֲלֵא בְּשִׁבְלִי טַעַם וְלֹהֲכִי ר"ע אוֹמֵר: וְדִרְיָךְ שְׂתוּתָא לֹאִימְלוּכִי עֲלִיהִ. כְּגוֹן דִּילֻעִין כִּי אֲמַר לִשְׁלוּחוּ קַח לִי יֵרֵק אִיִּנוּ מִבִּיא לֹו דִּילֻעִין אֲלֵא אֲמַר לֹו אֲלֵא מִלְּאִסִּי אֲלֵא דִּילֻעִין וּמִימְלִיךָ עֲלֵיהִ וְקִאֲמַר לִיה הִדְוֹתָ אִתָּהּ שְׂחָזִיא לֹו דִּילֻעִין וְכֹהֲאִי גִיווּתָא לֹאֻ מִינִיּהּ לִפְסִיךְ כִּי נִדְרִי בִירֵק מוֹתֵר דִּילֻעִין: וְרַבִּי עֲקִיבָא סִבֵּר כּו'. מִדְּקִאֲמַר לִיה אֲלֵא מִלְּאִסִּי אֲלֵא דִּילֻעִין וְלֹא אֲמַר לֹא מִלְּאִסִּי אֲלֵא קִטְעִינִי אֲלֵמָא דִּילֻעִין מִינִי יֵרֵק הוּא: מוֹדֵה רַבִּי עֲקִיבָא. דִּילֻעִין אִינוּ לֹקֹוּה דְקִסְרָא לִיכָא מִנְלֹקוֹת דְּלֹא יִחַל דְּבִרֹו הוֹאִיל וְזִרְקִי לֹאִימְלוּכִי בִּיה עֲלֵה: מַסְנִיִּין. דִּמְעִילָה דְשִׁלִּחַ מַעַל דְּלֹא כִר"ע דְקִסְרִי

סיפא לא עשה שליחותו שליח מעל: **אמר לשלוחו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד שליח מעל.** דלא עשה שליחותו דאין כבד בכלל בשר: **ואוי ר"ע.** הא אמר כבד בכלל בשר הוי דמילתא דמימליך עלה שליח מיניה הוא וה"נ אע"ג דלא אימליך השתא אורחיה הוא לאימלוכי דכי אמר לו תן בשר לאורחין ולא היה לו בשר אלא כבד דרכו לומר אין לי אלא כבד וכמאן דמימליך דמי: **(למעול צעל הבית.** דהא עשה שליחותו: **מכר**

קדירה לרצויי אחא ירק הנאכל חי ובקדירה כגון שומים וחזרת אצל דילגו
לדאמר המהבשל משמע הך דבעו בשול טובא ואין דרכן לאכלן חיין
הנאכל ממות שהוא חי בלבד ומותר בכל מה שמבשל אע"פ שלפעמים
לא באותן שאין נאכלין לא מבשולין אמר ירק המהבשל בקדירה
לענין מלקות שאינו לוקה. דיון פ"א משתמיי בדהיא אלה
מספיקא הילך לא לקי: כון הסם. מאני' היא מבשלת מעילה ר"ל
עברה עבירה שאני מעילה דילפינן חטא חטא מתרומה כדאימא בפ
קעציד: מאן טנא אמר רב חסדא מפניסין. כולה דלא כר' עקיבא כי
הללס כד מיקרי לא עשה שליחותו דלא כרבי עקיבא דהא דתמן מן
קאמר דאמאי דלא כר"ע דאילו רישא ודאי דברי הכל היא אצל סיפ
דכל מילתא דמימליק שליט מנייה הוא והא עבד דמימליק מבשר
לענין דמודה רבי עקיבא לענין מלקות שאינו לוקה ר"ל פריש
מכלל דבר [ומשתמע] בלא ריבויא הילך כי אמר ליה בעל הבית

(א) חולין קד. [מעילה כ:],
(ב) מעילה כ. כתובות נח:
קדושין מז: חגיגה י:
(ג) [מעילה כ:],

הגהות הב"ח

(א) במשנה שמה אומר
הוא לו לא:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה אמר אבי
מודה וכו' דדלועין לא
משתמע. ע' חולין דף קד
ע"א תד"ה הא עוף:

פירוש הרא"ש

הנדרר מן הדיק. ויאו
אומר לך מנחם אלק
לדעון, וסמ מין אלק
הוא למה לא לקח: מאס
להם מן הרבר. ויאו
מין אלק ויאו שמא
אומר לא מנחם אלק
וטענה אלה הוא אומר
לא מנחם ירק אכל על
הדעון אלא נרין אלק
אחלה מין ירק הוא:
ואמר בפול המצר לה.
לכלול עמה מין ירק
הוא: ויאו ואלה מן ירק
גדר. וסמ מין ירק גשון
מין אלק הוא ירק הנחלל
מי: גשון ירק ירק קדשה
עלי: ויחלמא ירק הנחלל
בקרדה. ע"י גשון קדשה
דמין האשה שריפה
כוסבה ירק קדשה ונשולן
מין הנחלל בשרה:
ושמ שזמן בשרה:
המחלל בקדשה: ויאו
ר"ן קנין מלקות שאינו
לוקח. ונחלמא אסר לא
מין ששולן בקדשה עליו
מחלל שזמן וקנה אלא
מ"ס לא ברין לא שוא
מיט: תגן חתם גמשיע:
החילוי ששעה שילוחו
החבר מין חתם אפי
דכלל עבירה כולה אין
שלה דלכר עבירה ימיט
על מנחם חטא חטא
מחומה דמחמיב עב
שלי: מאן תבא. אפי
דשוייל לא נרין שמינה
השולן מבשרה: השלוחין:
אלא להם ככל לא השליח
מעי. והאומר לשלוחו קנה
לא יגר ואלא חלה אכל ככל
ונקל לא יקסו:

הגורדן מן הדורבן. אמר ברדלויצין, והוא אומר לא נמנחמי חלה לדעוין. ואין קוקסם מיד אגלמה לא קרי לוי אינש ייך:
 אמר להם בן הדורבן. מלמך מסך איז מינץ אליה: אמר בור ברדלויצין, לעלוט עגלמה איך כעללי קרי: ויבורר בשם אבי:
 וזו מקרי ייך: ודאס מן גרר. ואלה קוקסם גענויעס סעס: באומר ייך באומר קעלי. כעדרעס געבאלט און וואס
 דרעס געסלס: ודלמא ייך הנאכל בקרידה קאמר. כגון שומין וועלס שווא נאלל קעקריה כגון ייטן קעס כענצשיל: באומר
 דאס הומבשיל בקרידה. מלמך שווא קעס: וקסכר ייך גענויעס זעלן און נעמטשעסלס בקרידה: וצויר איינצולייבן. אז ליעוין
 אונטן כעסם (מיון) [עין] דעלען עקס: מורדא וואס לעקין שוויקלט. כל זיל אשטן קוקסם און נעמטשעסלס אז ליעוין כעלל
 ייך וסמפיקר [אין] אמר לעלויקס: מן עתה. אמר כעסרס דעמערע (ד. כ.) בקע"ה מע"ה. נגערמין חטא חטא מחמומה
 ייך וסעס [אין] עתה קעס און הכא ע"ה אשט אשט: דעעלמא און שילה דעקס עעציר: ונאך אשט חבד. דכדל לאו מן חטא וזי
 אמר לשומין קי יז כסר און נאלל אכל כדל לא מיינליך עלים וסעשולטו נעקס כער שער און חומר און נאמר וואס